

на К. Стояновъ замина за Ичира, Тукъ бѣше нагласенъ, да чака четата за да го отведе. Чака отецъ Анфилохий въ Ичира, като си прѣкарваше врѣмето съ водосвѣтъ на свѣтитѣ мощи. Слѣдъ нѣколко дневно стояние, той се завърна въ Сливенъ.

Провъзгласениятъ день за бунтъ бѣше първий Май когото и на знамето бѣлѣжаше отъ едната страна **1-ий Май 1876 г.** а отъ другата — исправенъ левъ и съ надписъ надъ него **свобода или смъртъ**; но защото неможаха да се събератъ момчетата, отложи се за третий Май непрѣмънно. Знамето най-напрѣдъ Иларионъ го прѣдаде на П. Костовъ и на Д. Кукумявковъ, а тѣ по-послѣ го прѣдадаха на Г. Кириаковъ. На послѣдниятъ родителитѣ му видѣли знамето въ таванътъ, извадили го и се испоплашили, като се чудили какво нѣщо носи синиътъ имъ въ къщи. Той се принуди да го повърне пакъ на двамината, но тѣ неможаха да го криятъ въ дюкянътъ си понеже Д. Кукумявковъ бѣше компрометиранъ отъ прѣдателството на Градечани, а го повѣриха на учителътъ Тодоръ Михалювъ, който го съхраняваше до послѣдно врѣме, и когато потрѣба, той прѣдаде на двамината помѣнати. Иларионъ прати писамце по Юрданъ-бакърджи-олу до Д. Кукумявковъ и П. Костовъ, съ което бѣлѣжише: „Дайте на приносящия писмото: знамето съ гугличката му, орхидията за вадение на коршуми, отпечатанитѣ гербове за калпаци, които сте изработили“. Тѣ прѣдадаха исканиятъ нѣща на приносителятъ на писмото. Вече настана деньтъ въ който да се прогласи бунтътъ и отъ II окръгъ. Съгледваше се едно необикновено движение. Всѣкой надхванъ